CHALLENGE Internacional

ETAPA 7 – BARCELONA
La Casa Mare



Missatge de Juan Bautista Altés

Estimat pelegrí, estimada pelegrina:

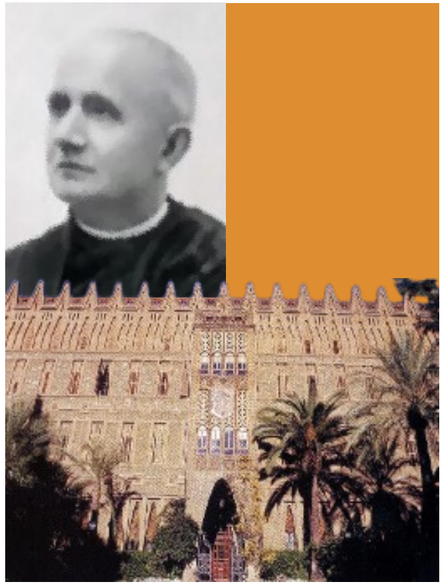

Avui ens espera Barcelona, i no puc evitar sentir-me una mica emocionat en recórrer els seus carrers al teu costat i amb aquest grup de pelegrins tan simpàtics i provinents de tants països. A més, ja hem superat l'equador d'aquesta aventura i no em puc creure com de ràpid ha passat el temps des que vam sortir cap a Vinebre.

Et confesso, pel que vaig poder parlar amb l'Enric, que Barcelona va suposar un autèntic punt d'inflexió per a ell i per a totes aquelles que somiaven fer realitat el projecte teresià. Imagina't el bullici de finals del segle XIX, els carrers plens de vida i, enmig de tot, un petit grup amb el cor disposat a construir alguna cosa gran i duradora: la Casa Mare de la Companyia de Santa Teresa.

No t'amagaré que van ser anys intensos. L'Enric i jo compartíem neguits, dubtes i també moltes rialles. Recordo com, després de jornades esgotadores, ens asseiem a repassar els petits avenços i a somiar en veu alta. L'Enric tenia una manera única de contagiar esperança, fins i tot quan tot semblava costa amunt. A vegades, el sorprenia mirant per la finestra, cercant forces en el blau del cel o en el murmuri de la ciutat. M'impressionava la seva capacitat per tornar a començar cada dia, convençut que, amb fe i treball, qualsevol obstacle podia superar-se.

L'Enric i jo compartíem neguits i dubtes, i la Casa Mare no va ser només totxos i plànols: va ser una llar on les germanes se sentien acollides, on les joves aprenien a confiar en elles mateixes i a descobrir que podien transformar el món des de la senzillesa i la pregària. L'Enric va saber acompanyar cadascuna, escoltar les seves inquietuds i animar-les a volar alt, fins i tot quan la por treia el cap.

Avui, en arribar a Barcelona, t'invito a mirar la teva pròpia vida amb aquesta mateixa barreja de realisme i esperança. Quins somnis guardes? Què t'inquieta? No tinguis por de compartir-ho, ni tan sols amb els teus propis dubtes. Si alguna cosa vaig aprendre de l'Enric és que la confiança i l'afecte poden convertir qualsevol dificultat en una oportunitat.

Com sempre, el teu nom m'acompanya en aquest cor de plata. Que aquesta etapa t'ajudi a sentir-te part d'una família que continua creixent, somiant i caminant unida.

Una abraçada sincera, en Teresa i en Jesús.

J.B. Altès

AVUI ARRIBEM A...

BARCELONA

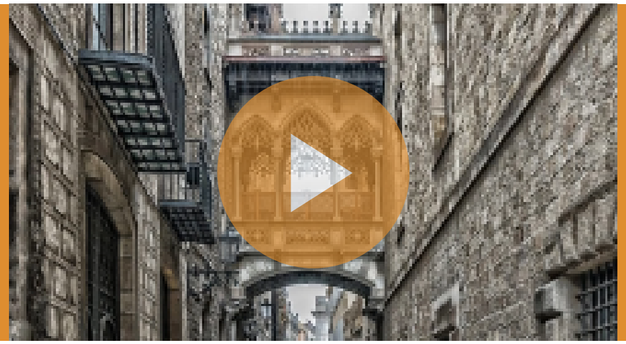

En el cor de sant Enric

Pilar Rodríguez Briz té 85 anys. Va néixer a Camagüey, Cuba. Va entrar al noviciat de Tortosa l'any 1964, així que fa 61 anys que és teresiana. Ha viscut a Barcelona, Madrid i Las Palmas de Gran Canària, i ha estat molt feliç.

A la Casa Mare de la Companyia, a Barcelona, ha viscut i treballat durant més de 30 anys en diferents moments i situacions: estudiant universitària de Filosofia, professora i directora de l'escola, col·laboradora i directora de l'Editorial STJ, coordinadora...
El més important de la seva vida és JESÚS. Ell és per a ella "l'únic necessari"



Claus carismàtiques d'ahir... i avui

Ileana Urroz és una germana teresiana de Nicaragua. Ha viscut diverses missions: en la pastoral escolar, en l'àmbit socioeducatiu, en la pastoral juvenil vocacional teresiana, en la formació inicial, en l'economia, entre d'altres. Allò que més la apassiona és connectar amb altres persones en les seves recerques i en el seu creixement humà i espiritual.

Amb ella, ens endinsem en un dels pilars de la Companyia: la vida en comunitat, entesa com a missió, com a espai de creixement personal i de fe.



Proposta orant

PAS 1. PREPARACIÓ

Fes silenci interior durant uns segons i pren consciència de la presència de Déu aquí i ara. Ell no apareix ara de sobte, sinó que Ell sempre hi és, sempre roman, sempre és abans que nosaltres.

Proposta orant

PAS 2. VISUALITZEM UNA DE LES ESCENES SEGÜENTS DE PEL·LÍCULES CÈLEBRES:

Roman uns minuts a Maria, mare de Jesús, en la seva tasca de mare i educadora.





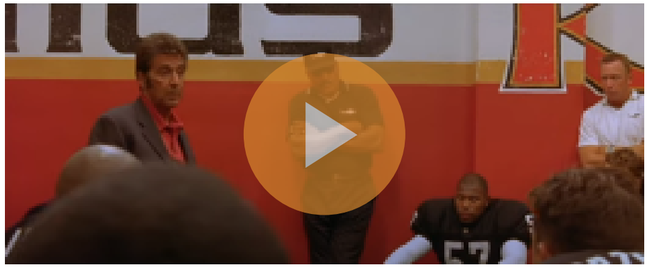

Proposta orant

PAS 3. TEMPS DE REFLEXIÓ:

Ens preguntem com estan sent les relacions a la nostra comunitat, família, parròquia, companys i companyes de feina...

Proposta orant

PAS 4. PREGÀRIA FINAL

Senyor, Jesús, fes-nos una comunitat oberta, confiada i pacífica, plena de la joia del teu Esperit.

Una comunitat entusiasta, que sàpiga cantar la vida, vibrar davant la bellesa, estremir-se davant el misteri i anunciar per contagi el Regne de l'Amor.

Que portem la festa al cor encara que sentim el pes de la presència del dolor en el nostre peregrinar diari, perquè sabem, Crist Ressuscitat, que Tu has vençut el dolor i la mort.

I que no ens espantin les tensions, ni ens deixem ofegar pels conflictes que puguin sorgir entre nosaltres. Perquè en la nostra feblesa comptem amb la força creadora i renovadora del teu Esperit.

Regala, Senyor, a aquesta família teva una gran dosi d'humor per poder desdramitzar les situacions difícils i somriure obertament a la vida.

Fes-nos expertes en desfer nusos i hàbils en teixir llaços; enèrgiques per trencar cadenes, creatives a l'hora d'obrir solcs, i constants a l'hora de sembrar encara que no arribem a veure créixer la sembra.

Fes-nos expertes a curar ferides i capaces de mantenir viva la flama de la confiança. I concedeix-nos el gran do de ser humilment, en un món abatuda per la tristesa, testimonis i profetesses de la veritable alegria.



Enigma Challenge

Al llarg d'aquesta ruta teresiana rebràs una sèrie de pistes que et conduiran fins a l'enigma d'aquest Challenge.

Per endevinar-lo, primer has de buscar un contemporani de Sant Enric d'Ossó.

PISTA DEL DIA

Una de les passions d'Enric va ser l'EDUCACIÓ i jo l'he ajudat a compartir i a donar a conèixer tota la vida i el moviment que va anar néixer amb els Col·legis Teresians en molts i diversos llocs, fins i tot més enllà d'Espanya: África, Amèrica.



Segell per a la següent etapa

Contesta el següent qüestionari d'aprofitament amb la finalitat d'adquirir el segell de la teva credencial i així poder dormir a l'alberg i continuar cap al següent lloc.

1. Què es pot destacar de Barcelona en l'època de sant Enric?

a) No era fàcil viure-hi perquè era una ciutat tancada a les noves idees
b) Caos urbanístic
c) Les germanes teresianes eren gairebé desconegudes i, a més, una mica rebutjades
d) Obertura de ment i, per tant, sant Enric es podia moure amb llibertat

2. La comunitat ha proporcionat a Ileana:

a) Un lloc on poder queixar-se quan hi ha alguna cosa que no li agrada
b) La capacitat de reconèixer els seus dons i desplegar-se
c) Una bona escola de cuina perquè els seus pares no li havien ensenyat
d) Un lloc idíl·lic, ja que a la comunitat mai hi ha problemes. Els problemes estan fora, a la realitat. La comunitat és com viure fora de la realitat

3. La paraula de les germanes de la comunitat és per a Ileana...

a) Un pes que cal sobreposar-se
b) Una molèstia per al silenci.
c) Una manera de parlar de Déu, que pot indicar la voluntat de Déu
d) Una paraula d'ànim, afecte, perdó. Però especialment els diumenges. Els dilluns aquestes paraules no són tan amigables

4. Què és la "casa mare" d'una congregació?

a) On va néixer el fundador o fundadora
b) On neix la congregació.
c) On viu el Superior o la Superiora General.
d) On neix la primera obra de missió fora del país d'origen de la congregació.
e)On hi ha més germanes grans que necessiten cures de salut

5. Què és "l'únic necessari" per a Pilar Rodríguez?

a) Dormir almenys 6 hores
b) Jesús
c) Santa Teresa
d) Un passeig per les Rambles els diumenges
e) Un bon llibre de filosofia a la tauleta de nit.



Segell per a la següent etapa

Contesta el següent qüestionari d'aprofitament amb la finalitat d'adquirir el segell de la teva credencial i així poder dormir a l'alberg i continuar cap al següent lloc.

1. Què es pot destacar de Barcelona en l'època de sant Enric?

a) No era fàcil viure-hi perquè era una ciutat tancada a les noves idees
b) Caos urbanístic
c) Les germanes teresianes eren gairebé desconegudes i, a més, una mica rebutjades
d) Obertura de ment i, per tant, sant Enric es podia moure amb llibertat

2. La comunitat ha proporcionat a Ileana:

a) Un lloc on poder queixar-se quan hi ha alguna cosa que no li agrada
b) La capacitat de reconèixer els seus dons i desplegar-se
c) Una bona escola de cuina perquè els seus pares no li havien ensenyat
d) Un lloc idíl·lic, ja que a la comunitat mai hi ha problemes. Els problemes estan fora, a la realitat. La comunitat és com viure fora de la realitat

3. La paraula de les germanes de la comunitat és per a Ileana...

a) Un pes que cal sobreposar-se
b) Una molèstia per al silenci.
c) Una manera de parlar de Déu, que pot indicar la voluntat de Déu
d) Una paraula d'ànim, afecte, perdó. Però especialment els diumenges. Els dilluns aquestes paraules no són tan amigables

4. Què és la "casa mare" d'una congregació?

a) On va néixer el fundador o fundadora
b) On neix la congregació.
c) On viu el Superior o la Superiora General.
d) On neix la primera obra de missió fora del país d'origen de la congregació.
e)On hi ha més germanes grans que necessiten cures de salut

5. Què és "l'únic necessari" per a Pilar Rodríguez?

a) Dormir almenys 6 hores
b) Jesús
c) Santa Teresa
d) Un passeig per les Rambles els diumenges
e) Un bon llibre de filosofia a la tauleta de nit.

T'acompanyem en aquest itinerari!

- Vols que una germana teresiana pugui acompanyar-te en aquest camí pels llocs de sant Enric d'Ossó de manera escrita (correu, Whatsapp...) o mitjançant alguna conversa (telefònica/online) per compartir allò que aquest itinerari està generant en tu?

- Compartir vida, multiplica la vida i aprofundeix lexperiència. Només has d'escriure aquí sol·licitant-ho:

osso.challenge@stjteresianas.org



Comparteix amb altres pelegrins Challenge

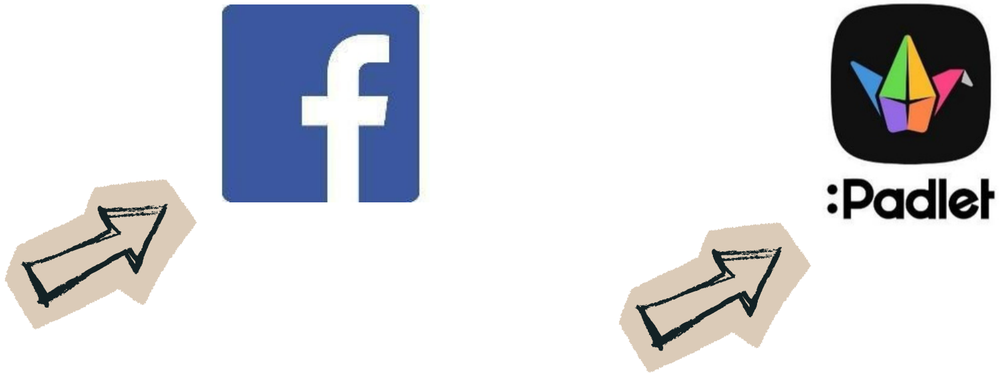

Material extra per als molt motivats

AVALUA'T DE L'1 AL 5 SEGONS EL QUE MÉS T'IDENTIFIQUI:

1 = Mai, 2 = De vegades, 3 = Amb freqüència, 4 = Gairebé sempre, 5= sempre

1. **Escolto amb atenció quan els altres expressen les seves idees o sentiments.**
2. **Procuro descobrir el bo que hi ha en cada persona, encara que pensi diferent de mi.3**
3. **Quan sorgeixen conflictes, busco el diàleg i la reconciliació abans que la crítica.**
4. **Gaudeixo compartint els meus dons i talents al servei del grup.**
5. **M'alegra el bé aliè sense comparar-me ni competir.**
6. **Assumeixo responsabilitats comunes amb constància i alegria.**
7. **Rezo o reflexiono per les persones amb les quals comparteixo la meva vida o feina.8**
8. **Sóc pacient davant els ritmes i limitacions dels altres.**
9. **Expresso gratitud i reconeixement pel que fan els altres.**
10. **A la comunitat, busco Déu enmig del dia a dia, tal com Teresa de Jesús ens va ensenyar.**

PUNTUACIÓ TOTAL: SUMA LES RESPOSTES (MÍNIM 10 – MÀXIM 50)

Puntuació total	Interpretació espiritual i comunitària	Consejo inspirado en Teresa y Ossó
10 – 24	Tens tendència a centrar-te massa en tu mateix i et costa viure l'obertura del cor.	*Demana al Senyor "eixamplar l'ànima". Dedica temps al silenci i a escoltar més; com deia Teresa, "camina en veritat, que és humilitat".*
25 – 34	Desitges viure en sintonia amb els altres, però de vegades les diferències o el cansament t'aturen.	*Treballa la paciència i l'alegria compartida. Enric d'Ossó recordava: "La caritat mai no s'esgota"*
35 – 44	Vius la fraternitat amb sentit de servei i obertura d'esperit, encara que amb marge de millora en la comunicació o la constància.	*Reforça els petits gestos quotidians: escolta, perdó, oració en comú. Són el "castell interior" de la vida comunitària.*
45 – 50	Tens un cor disponible, fraternal i ple d'alegria en l'entrega. Ets presència de comunió i pau.	*Mantingues viva la teva interioritat. Sense oració, el grup s'apaga. Teresa de Jesús diria: "Només Déu basta... però junts caminem millor".*

Material extra per als molt motivats

EL COL·LEGI TERESIÀ I GAUDÍ



Material extra per als molt motivats

UNA MICA D'HISTÒRIA: BARCELONA SEGLE XIX



Material extra per als molt motivats

EL SANT QUE VA SER AMIC DE GAUDÍ I QUE VA REBRE UN RETRET: «VOSTÈ A PREDICAR I JO A FER CASES» (CÉSAR ALCALÁ; 27 AGO. 2025, EL DEBATE)

Sant Enric d'Ossó Cervelló va néixer a Vinebre el 16 d'octubre de 1840 i va ser ordenat sacerdot el 1867. Molt influït per la lectura de la vida de Santa Teresa, sempre se sentí molt proper a ella i fins i tot volgué que una frase seva —«fill de l'Església»— figurés al seu sepulcre.

Va dedicar gran part de la seva vida a la catequesi i a les missions populars. Conscient de la influència de la premsa en la societat, va desenvolupar gran part del seu apostolat a través d'escrits centrats a enfortir la fe i defensar l'Església, molt perjudicada en aquells anys per la política dels governs liberals.

Com a sacerdot diocesà, va fundar l'Institut de Germans Josefinos i el dels Missioners Teresians. El 1876 va crear la Companyia de Santa Teresa, amb un missatge clar: «el món serà el que siguin les dones». Enric d'Ossó va morir el 27 de gener de 1896. Va ser beatificat per Joan Pau II el 14 d'octubre de 1979 i canonitzat el 16 de juny de 1993.

El 1871 es feu càrrec del setmanari El Amigo, que, segons Jaime de Burgo, era carlista, per contrarestar un altre de tendència liberal i anticatòlica anomenat El Hombre. Joan Gabernet, biògraf d'Ossó, descriu així aquesta batalla periodística:

«A Tortosa va aparèixer un setmanari de taverna, El Hombre, que atacava les creences cristianes del poble. Ossó el va qualificar d'infame, i sembla que amb raó. Altés deia que el veritable nom hauria de ser 'El hombre bestia'. Ploma contra ploma, premsa contra premsa. Ossó va fundar una altra revista, modesta però militant, anomenada El Amigo del Pueblo. Sortia cada diumenge, redactada per un grup d'amics entre els quals figuraven Juan Bautista Altés, Domingo i Sol i Jacinto Peñarroya. Els articles eren obra d'Ossó, qui els signava com 'El amigo'».

ETAPA 7 – BARCELONA
La Casa Mare

El juliol de 1872 va escriure al sacerdot Manuel Domingo i Sol: «Ahir vaig llegir El Hombre infame de Tortosa, que reapareix. El seu primer article és 'Guerra a la fe divina'. Per tant, és urgent que reaparegui El Amigo. Si pot ser aquesta setmana, millor. L'article de fons corre per compte meu, si us sembla bé». Finalment, la revista no es va publicar.

Sobre la relació d'Enric d'Ossó amb Antoni Gaudí, Gabernet explica:

«El projecte del col·legi era molt ambiciós. A la revista de juliol es va publicar a tota pàgina el primer croquis, després retocat per Gaudí, qui ho va prendre amb la seriositat d'un artista cristià. El tracte amb el mossèn de Vinebre —que havia treballat de jove a Reus quan Gaudí era un nen— li va ajudar a descobrir una bellesa superior a la que captaven els pobres ulls de carn. Al col·legi de Sant Gervasi es reunien dos idealistes: Gaudí, que modelava estrelles en rajoles, i Ossó, que multiplicava les rajoles de pedra i les ànimes, posant-ho tot en l'òrbita de Déu.

La construcció va ser un cúmul de miracles, recordaria més tard el pare fundador. Ningú sap com Ossó va aconseguir reunir els diners necessaris. Va patir mals de cap, especialment en superar el primer termini de pagament, que gairebé el portà als tribunals. Li van concedir dos dies més per reunir els vuit mil duros que devia. Va tirar endavant, gràcies a Sant Josep, que posava a prova, però no ofegava. Demanant, l'obra avançava per a la glòria de Déu. Ossó va intentar en alguna ocasió retallar les filigranes de Gaudí, que no semblava haver nascut per comptar despeses, encaramat al castell de l'art. Gaudí, però, no es mossegava la llengua i li va dir: "Vinga, vinga, mossèn Enric, vostè a predicar i jo a fer cases".

Tots dos s'entenien i eren tal per tal. Em temo que Gaudí només cobraria al cel per allò que treballava amb l'ànima. Possiblement va afegir el seu óbol a l'obra amb la qual Enric d'Ossó embelleiria la futura Barcelona. Van ser dos grans amics.

Tot i que les obres no havien acabat, el col·legi ja lluïa magnífic, perquè Gaudí volia que fos el millor de Barcelona. 'Serà molt bonic i s'hi estarà molt bé', assegurava mentre avançaven els treballs.

Aquest edifici, arquitectònicament, predicava. Els viatgers del tren de Sarrià que arribaven a Barcelona giraven la vista amb goig des de la finestra esquerra. Dotzenes de curiosos admiraven els símbols teresians que l'originalíssim arquitecte havia plasmat en la rajola vermella, plena d'esperit com la lletra de Santa Teresa. Anagrames, escuts, insígnies i detalls d'una fantasia sobrehumana: tot respirava i vivia a l'edifici singular, glòria de Barcelona, que Enric d'Ossó va començar sobre un terreny comprat sense una pesseta (perdó, tenia una), per 26.000 duros. Enric d'Ossó, encantat i agraït per la sèrie de miracles, cantava —com l'edifici— la glòria de Déu. Va comprendre, enmig de tot, que Gaudí tenia raó quan li deia: 'Vostè a predicar i jo a fer cases, pare Enric'».

FONT

150 SJ

CHALLENGE
Internacional

PARTICIPA
Ossó Challenge